

VESZPRÉMMEGYEI UJSÁG

Politikai lap. — Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: egész évre 12 kor. Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor. Egy óra 1 kor.

Lelezsek, tanítók, községi jegyzők 8 koronáért kapják a lapot.

Egyes szám ára a csütörtöki lapból 8, a vasárnapiból 16 fillér.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Ifj. Matkovich László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Veszprém, Buhim-
utca 12.

Csütörtökön, pénteken, vasárnap és hétfőn a lapok
az utcán is árusítottak.

Jobbra-balra.

Ki a boldogtalan? Ezt a kérdést vetette fel a hatvanas években valamelyik ellenzéki élclap s felelvén reá, mindentféle rendű és rangú boldogtalanokat sorolt fel, azonban legboldogtalanabbnak azt a Deák-párti képviselőt mondotta, aki mikor a lóvasuton kocsikázván ki a városligetbe, gróf Andrássy Gyula miniszterelnök a telivér arabs lovain elhajt mellette, odakiált ennek: „Szervusz Gyula!” — és Gyula nem veszi őt észre. — Hasonló boldogtalanág foghatja el azoknak a kebelét, akik most írásban és szóban nyakra-főre lehazaarúlják gróf Tisza Istvánt és — István nem vesz rólok tudomást. No meg a józan közvélemény se.

Devecser ünnepe.

Kettős ünnepet ült tegnap Devecser városa. Fényes, de szívből fakadt, bensőséges, lélekemelő ünnepet, amely arányaiban, motívumainak őszinteségében és nemességében méltó volt az ünnepelt férfiakhoz és Devecser derék, hazafias polgáraihoz.

Balogh Jenő igazságügyminiszternek, a nagy jogásznak, a kiváló államférfiúnak és **dr. Magyar Károly** orsz. képviselőnek, az önzetlen, áldozatkész hazafinak, becsületet politikusnak és kiváló ökonomusnak nyújtotta át tegnap Devecser város hálás közönsége a diszpolgári okleveleket, melyeknek műbecsénél sokkal nagyobb

és maradandóbb értéke van abban az igazságban, hogy arra valódi érdemeket szerzett férfiaknak nyújtotta azt a mélyen érzett hálás elismerés és köszönet, bevónva az összetartozandóság magasztos érzületének elpusztíthatatlan nemes patinájával.

Üdvözöljük Devecser derék polgárságát, hogy szeretetének, ragaszkodásának, politikai érettségének és együttérzésének kifejezést adott az ő szűkebb hazája nagy fiairól.

Az ilyen jeles vezeték és lelkes sereg kezében nem féljük a magyar nemzet életérdekeit a politikai élet viharainak rombolásaitól.

Politikai hírek.

— Szégyen, gyalázat. E cím alatt megírtuk legutóbb, hogy a Magyarország c. ellenzéki napilapban milyen förtelmesen undorító átokvers jelent meg gróf Tisza István ellen. Az aljas indulatok megnyilatkozásra készítették a nemes érzéseket is és a *Budapesti Hirlapban* két gyönyörű ellenvers jelent meg az átkozódásra. Nem követik e szép költemények az átkozódó rút példáját és nem szólnak viszont átkot az ellenzékre, hanem valóságos rajongással áldást rebegnek a miniszterelnökre, a benne helyezett hitűkből akarván védpaizsot övezni annak kimagasló, intakt egyénisége körül. — Szép és megható a szeretetnek, tisztelőnek és ragaszkodásnak ez a meleg, bensőségteljes megnyilvánulása, de — tudja Isten — nem méltó válasz a szitkok özönére. Végre is a kloaka áradásáról nem igazgyöngyökkel szokás eltorlaszolni.

Sokkal méltóbb felelet reá az a hang, amely az alábbi, nekünk beküldött vidéki versben minél kevesebb íróművészettel, ámde annál több joggal megnyilvánul. Ime a vers:

Vidéki hangulat az átokvers nyomán.

Régi ugyan, de igaz marad a közmondás:
„Menyországba nem hallik az ebugatás.”
De lenn e földön aggodalom, kétely támad:
Ha már kész az új és údvos házszabalyzat,
Miért nincs benne veszettkre 40 napi kutyazárlat?
Mi lesz Tiszából a szörnyű, rémes átok után?
Ha mástól nem, ettől csak elpusztul igazán...?
Egy túlvilági hang:
„Nem így lesz, hiszik vagy nem hiszik,
Ez átoktól a sovány Tisza is meghalhat.”

Az öreg Péter ép az átokverset olvasgatja.
Hisz azért küldték, hogy azt az urnak beosuttassa.
De mire a versnek a végére ér,
Feje megszedül, szivére szorul a vér;
Majd szíve a hasához kap a támad egy jó gondolat.
S átkokaport saját célra felhasználja. [István]

— **Ostobaság.** Gróf Tisza István csütörtökön kihallgatásán volt a királynál. A kihallgatás során ő felsége meglegedését nyilvánította neki a horvát béke létesítése miatt. Ezt most Tisza ellenségei úgy kívánják feltüntetni, mintha a király szavával azarná magát ledönteni. — Hát ez nagy ostobaság. A király senki fiáért se mond mást, mint amit gondol, nem helyesel mást, mint amit csakugyan jónak lát és nem tart mást jónak, mint ami a népeinek érdekében való. — Volt idő, nem is olyan régen, mikor ő védelmezte hű magyar népének alkotmányát s nemzeti érdekeit magyar politikusok ellen.

— **Az ellenzék tengeri kigyója.** Minden uborkaszegzonban megjárja a lapok hasábjait ama bizonyos tengeri kigyó híre. Itt láttak, ott látták, pedig voltaképpen senki se látta, mert nincs. — Minden újabb kormányzati vagy törvényhozási tény felmerültevel megjelenik az ellenzék tengeri kigyója, a hazaarúlási vád. Ebben is látják, abban is

A meghívott.

— Edmond Jaloux. —

Egy esős tavaszi estén történt. Perseval megismerkedett mme Rexoviceval. Akkor éppen azon gondolkozott, hogy feleségül vegye a szép és fiatal özvegyet, Daubreánét, akibe nagyon szerelmes volt. Ez a nő gyakran eljött hozzá ebédelni a Malaquais-rakparton lévő kis lakásába. Egy napon magával hozta Rexovicénét is.

Karcsu, mosolygó teremtés volt, feltűnő fehér bőrt és fekete szemét csaknem természetellenes fényben tündökölték. Az ebéd igen vidám volt, az abroszt vörös rózsák ékesítették és a kandelláberek fénye megélénkítette a kristálypoharakat.

A nyitott ajtón keresztül egy feketével kárpitozott szalonba lehetett látni, melyben zürzavarosan csillogtak a pagodák aranyos díszei és az ebédlőbe behallatszott Párisnak szakadatlan zaja.

Hármukon kívül Jourdanne is ott volt, Perseval legjobb barátja, a nagy zenész és ez lelkesedett a legjobban. A lerveikről beszélgettek. Persevall egyaránt vonzotta a művészet, a politika és a szerelem.

Daubreáné se várt kevesebbet az élettől. Csak Rexovicénét, akiről azt beszéltek, hogy rossz házasságot csinált, hallgatott.

Perseval pezsgős pohárral kezében a felé fordult, akit aranyak tartott és felkiáltott:

— A boldogságunkra iszom, Ninette és nyugodt bizottsággal teszem ezt, mert most tudom, hogy a boldogságot könnyen megszerezhetem.

— Én pedig a diésőségre iszom — szölt Jourdanne, — amely mindkettőnknek osztályrésztül fog jutni és amely minden fenkőlt léleknek a legszebb álma.

— És te Yvonne, mire iszol? — kérdezte Daubreáné barátinőjére tekintve.

— Nem tudom. Talán a szív nyugalmára... Ez az egyetlen, amire törekszem.

Hirtelen csend támadt. A többi három egyszerre tisztában volt azzal, hogy egész világegyetem van még, amiről nem tudnak.

Yvonne Rexovice felállt helyéről és kiement az erkélyre. Világos éjszaka volt és a holdsugár megsimogatta a háztetőket.

A fiatal asszony egyedül álmodozott, de Jerome Perseval otthagya a másik kettőt és hozzája csatlakozott. És egyszerre szó nélkül megcsókolta a kezét s feljött ajakával a fiatal asszony meztelen karjára is.

Rexovicéné megrázkódott s Jeroméhoz tapadva, odaadta neki az ajkát. Nagyon heves csók volt ez. Aztán az asszony kibontakozott az öt ölelő karokból.

— Ön Ninettét szereti — mondta szemrehányóan.

Jerome megrázkódott és dadogva felelt:

— Igaz.

— Jól teszi, mert ő végtelenül szereti önt.

Jerome sirni szeretett volna, maga sem tudta miért. Aztán szép csendesen bement a szobába.

Aztán jött az élet lázas rohanásával, siető éveivel, egymásra hágó óráival. Az élet, lelkesedésével és küzdelmeivel, csalódásaival és koraszülött reményeivel. Az ár magával ragadta Persevalt is, s egy napon belefáradva mindenbe, ismét ott volt a Malaquais-rakpartbeli kis lakásában, a melyet rég elhagyott volt. Semmi sem sikerült neki, s most egyedül csaknem koldus szegényen, jelentéktelenül és embergyűlölettel szívében, negyvenöt éves korában a szeszben keresett vigasztalást. Már csak abban a féltalomban tudott élni, a mely feledést hozott neki, de egyuttal koravénne is tette, úgy hogy már csak romja volt önmagának.

Egy este a csaknem kihavadt tűz előtt ült, midőn csengettek ajtaján. Sohase szokta meglátogatni senki. Lámpát se gyújtott, úgy nyitott ajtót. Nagy fekete alak állt

látják. Azaz hogy nem is látják, csak úgy tesznek, mintha látnák és nem is láthatják, mivelhogy nincs. Most a román pártumban fedezték fel. Czernin Ottokár, a román komité és a román lapok nyilatkozataiban. Gróf Tisza István ugyan világosan és értelmesen megmagyarázta, hogy a nemzeti érdekek sérelméről szó sem lehet, mert az álláspontjából egy hajszálnyit sem enged. Fel is ment Bécsbe s a romániai követőtől magyarázatot követelt, az jelentést is tett. De hát beszélhet az ellenzéknek, akár a perkálai faistennek: ők azért csak úgy tesznek, mint ha látnák a tengeri kigyót. Majd mondtunk valamit.

Közigazgatás.

Városok.

Veszprém.

(Bellügyek.)

(Részleges tisztújítás.) Amint jeleztük, január 29-én d. e. fél 11 órakor tartotta meg a képviselőtestület részleges tisztújító közgyűlését Koller Sándor alispán elnöklése alatt, aki a szokásos formások betartása mellett megejtette a választásokat. Alszámvevővé egyhangulag és közmegelegedéssel az egyetlen pályázót, Szigethy Ferenc számszert választották meg, aki a közbizalomra mindenképp méltó volt. Pénztári tiszt Wolf Lajos lett, számszert pedig Szűcs Gyula. A végrehajtói állást Lehner Józseffel töltötték be. Élénk volt a küzdelem a detektív állás betöltésénél. Három jelölt mérkőzött, miután a negyedik jelöltet, az állásra legméltóbb Ujváry Lajost nem kandidáltak: Csekély szövegszámmal az első helyen kandidált Benkő János vitte el a győzelem pálmáját, Udvardy és Molnár kisebbségben maradtak. — Noha Benkőre, aki a V. Párt jelöltje volt, előzetes eligérezés folytán a pártönkivüliek közül is többen reá szavaztak (az elért többsége csakis ennek tulajdonítható), a választás nem felelt meg a közóhajnak. Sőt — úgy halljuk — bizonyos szabálytalanságokra való tekintettel, többen meg is felebbzik a választást. — Még szülész nővé őv. Wellner Edénét választották meg, majd az alispán kivétel nélkül az esküt és figyelmeztette őket a köteleességük pontos és lelkiismeretes teljesítésére.

(Rk. közgyűlések.) A múlt év végén megejtett v. képviselőválasztások óta a jan. 29-én és 30-án megtartott rendkívüli közgyűlések voltak az elsők, amelyeken az új képviselőtestület két domináló tényezője, a pártönkivüliek és a V. Párt megtarthatták az erőpróbájukat. Hát meg is tartották és a pártathalmi törekvéssel sikerült is agyonnyomni azt az okos tervet, amelyet a tanács a városház dtalakítása ügyében terjesztett elő az első napi gyűlésen. A pártönkivülieknél észlelhető szecesszió pedig ugyancsak az első napon azt eredményezte, hogy a szakközvetítő megalkotása teljesen a V. Párt intenciói szerint történt. Hja, hiába a harc, sikonvaló hadakozás, amikor a döntő szavazatokkal a saját táborukból kartácsolják őket. Szóval az erőpróba a V. Párt javára dőlt el az első napon. — Az órák hosszágú tartó vitalközösségnek mindössze az a jó eredménye volt, hogy a bizottsági helyek betöltésénél a személyek elleni animozitások nem érvényesülhettek. Amiben nagy érdeme van a polgármesternek is, aki erélyes, de igazságos és pártatlan magatartásával élet vette minden személyes tendenciának. — No meg az, hogy másnap, amikor már sokkal kisebb érdeklődés kísérte a gyűlést az élénken látogatott első napinál, a szubjektív szempontok eléggé háttérbe szorítottak és értékes objektív kritikák hangzottak el, mint pl. a vitára alkalmas adó villamos ügynél és a tagosítás kérdésénél.

Részletes tudósításunk különben a következő:

Első nap, jan. 29. Dr. Komjáthy László polgármester 3 órakor megnyitván az ülést bejelenti, hogy a közgyűlés által minap kiküldött köldöttség tisztelgett Hazai honv. miniszternél, aki a legmelegebben fogadta a köldöttséget. — Bejelenti, hogy az elhunyt Csikász Imre szobrászművésznek a város díszsírhelyét ajánlottól, ám ezt a család — tekintettel arra, hogy van sírboltja — nem fogadta el. — Jelenti, hogy Reiner Gyula kanonok és még egy kanonok a szegényeknek 1000—1000 koronát, dr. Óvári

Ferenc egy szegényházi szegény ellátására 100, egy modern járványkórház építésére pedig 4000 koronát adományozott. Jegyzőkönyvi köszönetet indítványoz nekik. A bejelentéseket egyhangulag sőt éljenzéssel tudomásul veszik és a köszönetet megszavazták. — A viñ. ellenőrző biz. javaslatára dr. Hoór-Tempis Mór, Schimanek Emil és Hollos József szakértőknek a telep rendezése körül adott szakvéleményükért egyhangulag köszönetet szavaznak. — Több, mint egy órán át tartó vita folyott a szakközvetítő kiegészítése és megalakítása körül. Dr. Sándorfi Kázmér a szabályrendeletre hivatkozva azt vitatta, hogy a bizottságok megválasztásának nem most, hanem csak az első tavaszi közgyűlésen van a helye. Csatlakoztak a felfogásához dr. Csomasz Béla és Schönfeld Mór. Dr. Csete Antal főügyész, dr. Óvári Ferenc, dr. Spitzer Mór, a polgármester és különösen dr. Rupert Rezső ellenben a mellélt kardoskodtak, hogy a választásokat most kell megejteni, mert — ugymond Rupert — a bizottságok megalakítása nélkül első sem készíthetők az ügyek a rendes tavaszi közgyűlésre. A szabályrendelet tendenciája sem lehetett más irányú. Végre is névszerinti szavazással azt határozták, hogy a bizottságokat ezen az ülésén megalakítják s minthogy dr. Csomasz Béla amaz indítványát, hogy a bizottságok megalakítását utolsó pontként tárgyalják a polgármester dr. Spitzer Mór hozzászólása után elkésettnek minősítette, a választásokat a személyek felőli gyakori személyeskedő vita mellett megejtették. A biz. tagok névsorát legközelebb közöljük. — Miután még a nyugdíjválasztmányt is megalakították, áttértek az 5. pontra. — Sándorfi Ignác v. tanácsos ellen a jogügyi bizottság javaslata alapján fegyelmet rendelnek el az államegélyben való osztályozása ellen beadott sérlő fellebbezése miatt. — A katonai elszállásolási utak karbantartására és a gyermekmenhely védelmi költségeinek fedezésére 10000 korona rendkívüli államegélyt kérnek. — Megint két órai hosszú vita volt a v. hivatalok elhelyezéséről és a városház Óvári-utcai ormfalának rendezéséről szóló 7. pontnál. Dr. Horváth Béla főjegyző csaknem egy óra hosszágú ösmertette s tárgyban a tanács javaslatát, amely az, hogy a v. hivatalok egy része a tülltöltékanya meg a szertár arra berendezett, s berendezendő részeiben helyezzessenek el, az Óvári-utca felé

előtte s olyan hang, a mit fel nem ismert, kérdezte tőle:

— Szabad bejőnnöm?

Hátrajépett, hogy bebocsássa és aztán három darab hasábot dobott a tűzre. A felálgoló fénynél megismerte Rexovicénét. A szeme most is olyan volt, mint két fekete gyémánt, és a bőre hibátlanul üde, de a haja hófehér.

Jerome rémülten hátrált, mert azt hallotta, hogy Rexovicéné meghalt. És félmórában azt képzelte, hogy rémlátása van. A fekete fátyol, a mit a nő viselt, még fokozta ijedelmét.

— Halottam, hogy visszatért — szólt a nő — és viszont akartam látni azt a helyet, a hol együtt ebédeltünk egykor önnel.

Ezzel körülnézett. Látta a falak fekete tapétáit megkopottan, s a pagodák elfakult aranyát.

— Emlékszik még az erkélyre, Jerome?

— kérdezte. — Miért nem szeretett engemet?

— Hiszen tudja, Ninetett szerettem.

— És ő megcsalta önt, Joudanmál és az ő neje lett.

— Igen. S aztán néhány év múlva Jourdanne öngyilkosságot követett el.

— Én boldoggá tettem volna önt, Jerome!

— Ez is azok közé a dolgok közé tartozik Yvonne, amiket utólag mond az ember!

— Akkor este szerettem önt!

— Talán én is.

— Ha akkor engem választ, most nem lenne egyedül. De ön is egy álmodt kergetett, mint én!

— És most hol tart ön? — kérdezte Perseval.

— Ó, én már nem tartozom e világhoz, Jerome! Isten önnel barátom. Soha más boldogságban nem volt részem, mint abban a csókban, ott, künn az erkélyen.

Felkelt helyéről és az ajtóhoz lépett.

Mikor Jerome magában maradt, pálinkát töltött poharába.

— Álmodtam — gondolta Lehetetlenség. Bizonyosan már a rémlátásoknál tartok,

Elgondolkodott és arra a meggyőződésre jutott, hogy neki, aki annyit várt az élettől, sem maradt kedvesebb és meghatóbb emléke, mint az a csók ott vánn a holdsütötte erkélyen.

Felemelkedett, hogy még egyszer megtekintse azt a helyet.

A lába valami puhába akadt meg.

Lehajolt, hogy megnézzze, mi az; egy ócska fekete keztyű volt, ériselt kopott. Rexovicéné hát tényleg itt volt!

De egyszerre borzalommal dobta el azt magától, mert penész- és földszagot érzett rajta, a rothadását, — mintha sokáig lett volna bezárva egy koporsóba.

ANGOL RUHA ÁRUHÁZ

VESZPRÉM
RÁKÓCZI-TÉR 1.

Alkalmi ruhák:

Ferenc József-öltöny 60 kor. Frack öltöny . . . . 90 kor.
Zsakett és mellény . . . 50 " " mellény . . . . 8 "
Smoking öltöny . . . . 55 " " ing . . . . . 6 "

☛ Szabott árak! ☛

pedig építsenek ugyanolyan homlokfalat a városháznak, mint a Szabadság-tér felé van. Hosszasan elmagyarázza és indokolja az egyes hivatalok elhelyezését mondván, hogy a miniszter által kívánt várostörvény rendezésénél, amely talán 1 millió koronába is belekérülne ez a megoldás sokkal üdvösebb s legalább 20 évre maradandó lesz. A költség 21.500 korona volna, ami részben a balatonparti vasút kölcsön maradványából, részben bérjövödelemben forrásra várható kölcsönrel volna fedezhető. Dr. Benkő Károly nem fogadja el a javaslatot, a miniszter sem szereti a toldást-földást. A megjelölt alapok pedig keltenek a tüzérlaktanya költségeire. Egy nagyobb építkezést az is kívánni fogja, ha jönnek a tüzérszázadok, akiknek bérlakásokat építhetnek. A jelenlegi hiv. helyiségek megfelelők, az oromzat megépítésével pedig várhatnak, ha eddig vártak. Halasztó indítványt tesz. Dr. Sándorfi Kázmér Benkővel vitatkozva a tanácsai javaslat mellett szól. Ugyan így dr. Cholnoky Ferenc, aki ez ötletről közeg. szempontból a tüzérlaktanya előtti tisztálatanságokat — istállók, trágyás kocsik stb. — említi föl. *Tisztartó Sándor, Schönfeld Mór, Pósa Endre, a főjegyző és Kelemen Imre* szintén a javaslat mellett foglalnak állást. Dr. Rupert Rezső ellenben sem azt sem Benkő indítványát nem fogadja el, mivel kifelé kötelessége a városnak reprezentálni. Indítványozza tehát, hogy az oromfalat építsék ki, ellenben a belső hivatalokkal elgédjenek meg, amíg külsőre nem telik, ezt az önzetlenség is parancsolja. Dr. Övéri Ferenc Benkő annak elvetése esetére Rupert indítványát pártolja és állítja, hogy meg Budapestten sincsenek kényelmesebb hivatalok mint jelenleg Veszprémben. Ekkora udvart kár kihasználatlanul hagyni, meg 7-8 lakást is építhetnek s nem lesz káros sem egészségügyi, sem más tekintetben. A trágyás kocsik állandó ott állását azonban ő is helyteleníti, ha ő látta volna, már szílt volna a kaptányoknak. Még *Suly László, Hirschfeld Béla, Rápoch Sándor, Steiner Viktor, dr. Spitzer Mór* szólnak a tárgyhöz, kevés eltéréssel Benkő indítványát fogadva el, majd az indítványozók zárszavai után a *polgármester* kijelentvén, hogy az istállókat addig nem rendeztethette, amíg a városház sorsa eldőlvé nincs, bezárja a vitát és fölleszi a kérdést a tanácsai javaslátra. Miután ezt többséggel elvetették, a második kérdésre egyhangulag elfogadták Benkő Károly indítványát.

Második nap, jan. 30. A polgármester 3 órakor megnyitja az ülést és folytatja az előző napról elmaradt tárgysorozat tárgyalását. A községi pótdadó kedvezményre vonatkozó szab. r. 2. §-ának értelmezésénél a pénzügyi bizottság javaslatát fogadják el, amely szerint nemcsak a régi ház helyére épült új ház után, hanem az annál nagyobb területre épült ház után is 15 évi pótdadóengedély jár. — Dr. Benkő Károly indítványát az országos vásárok szaporítása tárgyában *Rápoch Sándor* hozzászólása és a *polgármester* informálása után nem fogadták el, mert a vásárnapiok kétnaposok lévén, tulajdonképpen 14 orsz. vásár van, azonkívül minden pénteken állatvásár. A pénteki állatvásárok lejelöltése érdekében olyan pénteki vásárokat, amelyek nem esnek össze a szomszédos országos vásárok idejével, hirdetni fogják, hogy a közönség megszokja. — A villamos ellenőrző biz. az összes függőkérdések rendezése végett folytatandó tárgyalásokra és szakértői felkérésére megbízást kér. Dr. Fischer Miklós helyes indokolással a meghatalmazás precizizálását és a bizottság időközönkénti jelentéseit indítványozza. Dr. Rupert Rezső a fennálló jogügyi hibákra mutat, ennél fogva a per megindítását indítványozza. A *főjegyző* hozzászólásából bizony meggyőződhetünk arról, hogy a társasággal szemben nagyon kiméletesen jártak el, amikor a rossz gépeket átvették és a kezdetűl fogva gyakran előfordult üzemessévarok dacára is csak a legutóbbi időben

alkalmazták a penálekát. *Weisz M. Ignác, dr. Sándorfi Kázmér* fejtegetései és *Fodor Ferenc*nek a társaság iránt láplált rokon érzelmét tanúsító felszólalásán kívül *Röthausser Zsigmond* a szakértőkre, *Kletzar Miksa* pedig a szakértői díjakra vonatkozólag intéz kérdést. A *polgármester* több felszólalásában kifejti, hogy a megbízás esetén a bizottság tárgyalásai a városra semmiféle kötelezettséget nem rónak, mert a megállapodások minden kérdésre vonatkozólag csak akkor érvényesek, ha a közgy. jóváhagyja. Rámutat a tárgyalások sürgősségére és az okokra, amelyek miatt az üzemelő cég vonatkozik a nagyobb beruházások teljesítésétől. A *főjegyző* ama indítványára, hogy a vill. ellenőrző biz. köteles 60 napon belül a tárgyalásokról a k. gyűlésnek jelentést tenni, a megbízást megadják. — A tagosítással kapcsolatban a város bel és egyéb területeinek felmérését dr. *Sándorfi Kázmér, a főjegyző, a polgármester, Bukovits József* és dr. *Rupert Rezső* hozzászólásai után megszavazták. — Szancis Ferenc jogelisméri időt, mivel amugy is kicsiny összeg, nem engedik el. — A szikvizadóról szóló v. szab. rendeletnek módosítását a kereskedelmi minisztérium leirata értelmében elhatározzák. — Incze Kálmán és nejének a közegészségügyi célokra felajánlott 10000 korona 200 koronás hátralékának peregyességét, mely szerint negyedévenkénti 50 koronás részletekben való törlesztését elfogadták. — A városi adóhivatal előterjesztését a behajthatatlan legegőbér leírása iránt elfogadták. — Holcs féle ház árverésénél csak 6010 koronás ajánlat érkezvén be, a *polgármester* javasolja, hogy a bánatpénzeket fizessék vissza és a házat tartásuk meg, mert 600 korona hért már ajánlottak. — Több ház pótdadó kedvezmény megadását elintézték. — A pénztári ellenőrnök fizetési előleget szavazták meg — *Kecskés János* káróját elengedték.

(Közgazdaság.)

(Küldöttség a honvédelmi miniszternél.) A múlt kedden vezette dr. *Komjáthy László* polgármester báró *Hlász Samu* honvédelmi miniszter elé a város küldöttségét, amelynek tagjai dr. *Rhedei Gyula* nagypost, *Koller Sándor* alispán, dr. *Övéri Ferenc* orsz. képviselő és dr. *Vadnay Szilárd* m. főorvos voltak. Célja pedig az, hogy megkérjék a minisztert, miszerint a egyes bizottságok kívánalmait illetőleg sürgősen dönteni sziveskedjék, hogy a város minél előbb hozzáfoghasson a laktanya megépítésének realizálásához. A miniszter igen kegyesen fogadta a küldöttséget és a mielőbbi intézkedést kiállításba helyezte.

Pápa.

(Közgazdaság.)

(A kórház telke.) Megírtuk, hogy a város megkereste gróf *Esterházy Pált*, hogy adjon a városnak ingyen telket a kórház számára. A gróf válasza megérkezett, melyben tudatja a várossal, hogy az Esterházy-uton levő 12.000 négyszögöl telkét átengedi a városnak, de kizárólag a kórház céljára.

Hirek.

— **Devecser diszpolgárai.** Devecser mezőváros képviselői — amint táviratilag értesítettek — tegnap szombaton diszpolgárgyűlést tartott, ahová dr. *Magyar Károly* orsz. képviselőt a város új diszpolgárára küldöttség útján hívta meg, hogy neki a Blázy Imre veszprémi tanár által készített művészi diszpolgári oklevelet átadja. A képviselőtestület nevében *Szabó Ferenc* főjegyző lendületes, nívós beszéd kíséretében adta át dr. *Magyar Károlynak* az oklevelet, felsorolta azokat a nagy érdemeket s melyeket ő a város érdekében eddig is szerzett, s kérte a város közérdekű ügyeinél további támogatását. Dr. *Magyar Károly* meghatva köszönet

meg a város közönségének a kitüntető bizalmát s ígéretet tett arra, hogy a diszpolgárságnak ő nemcsak díszét és jogait, hanem erkölcsi kötelességeit is szem előtt fogja tartani s örülni fog, ha a város érdekében hasznos tevékenységet fejthet ki s ha polgártársainak boldogulását elősegítheti. A diszpolgáruülés után a Sárközy-nél 158 terítékű bankett volt, amelyen toasztokban táviratokban és leveleik sokan üdvözölték a város népszerű új diszpolgárát. — Az igazságügyminiszternek, akit szintén lelkesen eltek, Bpsten adják át a diszpolgárulevelet.

— **Nyilvános köszönet.** Báró *Hornig Károly* bibornok megyéspüspök ur ő emmentiaja a *József kir. Herczeg Szanatoriam* által január 24-én rendezett műkedvelői előadásra egy nagy páholy árát, 15 koronát volt szives hozzám küldeni. Ő emmentiajának ezen az egyesület részére nyújtott újabb kegyes adományáért ez uton is köszönetet mondok. *Koller Sándorné*, elnök.

— **Halálözás.** Farkasházi Fischer Dezső e hó 20-án 87 éves korában elhunyt. Tatán. Az elhunyt régtben tulajdonosa volt a herendi porcellángyárnak, melyben az antik stílusú utanzásával nagy hírnevet szerzett a gyárnak.

— **Kijavított sajtóhiba.** A *Veszprémi Napló* nagyon kegyes arra, hogy hasábjairól ne gúnyosolgyogjon az olvasóra a sajtóhiba ördöge, s ha ez mégis megtörténik, siet azt kireparálni. Így cselekszik lapjának 4. számában is (a 4. oldal utolsó hírében), ahol konstátálván, hogy előző lapszámának első oldalán, az első hasáb. második bekezdés, harmadik sorban, hibásan került a „tényeket” szó a „bizományítékokat” helyett. — Bizonyára elismeréssel fognak érte adózni az olvasói, mert egy háromtagú szó helyett egy hatszótagot kaptak, amely azonfölül találos mesének is alkalmas.

— **Adomány.** Dr. *Övéri Ferenc* orsz. képviselő a veszprémi iparostanonc iskola tanuló részére jutalomdíj 50 koronát adományozott.

— **Egy néptribun halála.** Régen látott Devecser város közönsége méreteiben oly nagyszabású s a részvét leroyásában oly meghatón inpozáns temetést, mint amilyenek kedden kísérté utolsó útjára *László Károly* egyszerű földmives gazdát, a község pénztárosát. Koporsója körül ott állott egész Devecser vallás és rangkülönbség nélkül. Ott volt dr. *Magyar Károly* orsz. képviselő vezetésével a város s a környék egész ur intelligenciája, a közhivatalok személyzete teljes számban; ott volt a föld népe s kivonult a tüzoltóság is, teljes díszben. A részvét e spontán megnyilatkozása egy valóban derék, becsületes, s ami fő, tehetséges embernek szólt. Mert *László Károly* ritka szónoki tehetséggel volt megáldva pedig elemi iskolánál többet nem végzett. Akár politikai, üdvözlő, vagy más beszédet tartott, — rutinos, temperamentumos, formás, eredeti s mindig tartalmas szónoklatát megcsodálta mindenki. Földmives társai — kiknek táborában vezérszerepet töltött be — bálványozták. E mellett hivatásában pontos, tisztakezű, becsületes, egyenes lelkű; a társaságban kedélyes ember volt ez az egyszerű néptribun, akinek emlékét sokáig megfogják őrizni Devecserben,

— **Eljegyzés.** Dr. *Fischer József* gyógyszerész eljegyezte *Fischer Adelt* János házáról.

— **Póru jár orvadász.** A veszprémi kórház telefon-jelentést tett a veszprémi rendőrségnek, hogy január 27-én este a Dombóvár felől érkező vonatról a kórházba szállították *Paskó Lajos* vilonyai napszámot, akinek állítólag a bal karja törött el. Az orvos azonban megvizsgálván, megállapította, hogy nem a balkeze van eltörve, hanem a jobb alsó karján látog egy súlyos és veszélyes lösebb. Dr. *Török Gyula* rendőrkapitány nyomban kiküldte a kórházba *Kapus József* rendőrbiztos, aki a sebesültet kihallgatta. Ekkor derült ki, hogy *Paskó orvadászkodás* közben kapta a sebesülést 26-án. Ugy d. u. 3 óra tájban *Vifonya hatá-*

rában égycsövű fegyverrel vadászott s amikor a mezőre ment, megbottolt, elesett s a karján lógó fegyver elsülvén, a golyó a karjába furódott. Sérülése után hazament, onnét pedig vonattal Veszprémbe. Minthogy büntetendő cselekmény nem forgott fönn, a rendőrség ez irányban az eljárást megszüntette. Kihágásért azonban — mivel vadászati joga nem volt — áttette az ügyet az illetékes szolgabírószághoz.

— **Csendőri szemle.** Mórítz László veszprémi csendőrfőhadnagy a megyebeli őrsők megvizsgálása végett e hó 3-án kőruira indul.

— **Fegyver a gyermek kezében.** E hó 18-án Márczinek Márton 15 éves kislődi gyermek töltött revolverrel játszott. A játék vége az lett, hogy ballábát keresztülöltte. Most a veszprémi kórházban ápolják.

— **Kéménytűz.** Özv. Mihály Gézáné pápai lakos házának kéménye a mult napokban kigyulladt. A szoba mennyezetének egy része leégett. Jó szerencse, hogy a tüzoltók idejekorán megjelentek, mert csak így volt elkerülhető a nagyobb veszedelem.

— **Elsült revolver.** Tőszoki Lajos veszprémi lakos meglátogatta a mult hó 25-én Heizer J. költőgyári házfelügyelőt. Beszélgetés közben kezébe vette a házfelügyelő töltött revolvert amely alig volt néhány pillanatra a kezében, maga sem tudja hogyan véletlenül elsült és a golyó Heizerné mellébe furódott. A súlyosan sebesült nőt a mentők a kórházba szállították. A rendőrség megindította a vizsgálatot az iránt, hogy kit terhel a felelősség.

— **Megbüntetett cseléd.** Stummer Mária Veszprémbe szolgáló cselédeányt, mert helyét felmondás és jog nélkül elhagyta, a rendőrkapitány 2 napi elzárásra és illetőségi helyére való toloncolásra ítélte. — Nagyon helyesen, mert már igen nagy urak a cselédek!

— **A magyar író sorsa.** Bizony Isten a szegyenkezés fog el bennünket, mikor az alábbi sorokat leközzöljük. A XX. századra igen sötét árnyékok vet, hogy a szépirodalom egy olyan számottevő munkása, akinek műveit a legelőkelőbb szakemberek és nem szakemberek, sőt egy adorált koronás hölgy is a legjobbakkal közé sorozták, aki hosszú élete alatt lelkének, szívének minden kincsét a magyar művészetnek szentelte, 50 éves munkálkodása után kénytelen a közönség jólelkőségétől várni, hogy életének még hátralevő kevés napjait tűrhető békében és nyugalomban tölthesse el. — Hát a sokféle irodalmi és humanitárius egyület, amelyek között olyan is van, amely a szabadon bocsátott rabok existenciájáról is kíván gondoskodni? Ezek nem látnak, nem tudnak és nem tesznek semmit? — De nem időzünk soká e kellemetlen képnél, hanem csak arra szorítokunk, hogy kérjük mi is a művelt magyar társadalmat, hallja meg egy kötelességgel becsületesen teljesített költő hatyudalát és értse meg belőle a saját kötelességét.

A művelt magyar társadalomhoz. Az alanti névsor a legfényesebb ajánlólevél. Ennyi magas, megnyilatkozó részvét és elismerés a legszebb erkölcsi jutalom és elégtétel ama leirhatlan méltatlansággért, melyet több mint negyedszázadon át panasztalanul türtem, szenvedtem. Most sem vádokol senkit ezért, bár e mellett óriási küzdelmeket folytattam szerény létfenntartásomért. De azért dolgoztam pihenés nélkül és 20 kötetre terjed irodalmi munkásságom, míg ez idő alatt 5 hetilapot is szerkesztettem. — Ötven éven át nem gondoltam jubileumra és most is egy-két jóakaratu író-társam sodort bele. Főképp a „Budapesti Hírlap” közölt egy hosszú cikket rólam tele jóakarattal, és elárulta, hogy igen súlyos anyagi viszonyok közt élek, de élek. És felhívta közönségét, hogy emeljen föl e kegyetlen helyzetből, mely helyett egészen mást érdemelnek. Így történt, hogy több lap is átvette e hírt és

hosszu hónapok alatt kaptam is több száz koronát, de nagyobb baj nem történt. A magas kormány is tett valamit és erős reményem van, hogy többet még csak ezután fog tenni. Am most már nekem is meg kell szólalnom, mert halálom után még azt vehetik a szememre, hogy hát miért nem szóltam, hisz „néma gyermek” szavát az anyja sem érti”. — Kérem tehát hazám magasabb értelmiségét, hogy ne engedje háztalan módon s immár 71 éves koromban szükségét szenvednem a hátralevő kis arasznyi létem át és ha összeadna annyit csak, hogy egy (pár szobás) kis kunyhót vehetnék magamnak, bizony igen nagy hálát éreznék! Pedig én egy darabka Európát oltottam a magyar költészet akkori tulspeciális, de nemes véreibe és e kis hivatás sikeres bevezése engem mindenha boldoggá tesz és főlelem. A többiről szóljon és szólni is fog az irodalom történet. Dicsőséget nem kérek; sem belső megelégedést, boldogságot, mert az volt, van és lesz nekem. De külső jólétem (a szülői házon kívül) igen kevés volt s most még kevesebb van. Ezt kérem tehát igen szépen a nemes jó lelkűktől. Hisz Homér apánk is koldus volt; de büszke koldus. Ő nem szégyenelte ezt, én sem szégyenlem. Azt is bevallom, hogy szivesebben hallgattam volna a legvégsőig, de azt a körülmények immár lehetetlenné tették. E megismerés erkölcsi kötelességem volt. Budapest, 1914. bélyegző kelte. Illó tisztelettel **Benedek Aladár I.**, Ballagi Mór-utca 8. Ő felsége királyunk legmagasb részvéte mellett, ki kegyes volt 50 éves szerény írói jubileumomra 200 koronát küldeni. Adakoztak még kisebb s nagyobb összeggel a következő előkelőségeink is: Csernoch János, hercegprímás. — Berzeviczy Albert, a tud. akadémia elnöke stb. — Báró Orczy Béla, országhíró, zászlós ur stb. — Gróf Csekonics Endre, zászlós ur stb. — Herceg Coburg Fülöp. — Báró Eötvös Lóránd. — Özv. Gróf Wenckheim Frigyesné. — Özv. báró Vécsey Józsefné, udvarhölgy. — Özv. báró Bánffy Dezsőné. — Dr. Bornemisza Tibor, szatmári püspök. — Czeizel Gábor, nagyprepost. — Gróf Vigyázó Sándor, kamarás. — Gróf Széchényi Viktor, főispán. — Gróf Apponyi Sándor, tárnokmester s Exczellenziájá, a tudományos akadémia tagja, ki egy nagykegyű levélben ezt írta: „Igazán nagyon sajnálom, hogy csak ma tudok gratulálni jubileumához. Nagy örömmel olvastam a szép költeményt” (a „Budapesti Hírlap”-ban). — Gróf Pejacsevics Tódor, horvát miniszter. — Halmos Izor. — Horváth Elemér, min. tanácsos, bankigazgató és a tőzsde elnöke stb. — Dr. Radnai Farkas, püspök. — Thallóczy Lajos, v. b. t. t. — Báró Jósika Sámuelné, a főrendiház elnökének neje s Exczellenziájá, ki bodolateltő gyöngédségével fényes neve alá még ezt írta: „Szép költeményeinek hű olvasója”. — Gróf Berthold Lipót, külügyminiszter.

— **Csavargók.** A veszprémi rendőrség Kapossy Márton alsódörgicsei születésű csavargó kanászt csavargásért 8 napi elzárásra ítélte, azután pedig illetőségi helyére toloncoltatta. — A veszprémi rendőrség csavargásért és engedély nélkül való koldulásért előállította Taucher Vilmost. Megállapították, hogy az 1896. évben kibocsátott büntetettek névsorában az elfogott neve előfordul. Több-szörösen büntetett egyén, ennél fogva ideiglenesen letartóztatják és az adatok beszerzése végett a központi büntügyi nyilvántartó hivatalhoz fordultak. Kiváncsian néznek a nyilvántartó hivatal jelentése elé.

Igazságügy.

§ **Lopás.** Kölkedi Anna pápai lakos 1913. november 29-én a vele házközösségben levő György József lakásából 19 korona értékű ruhaneműt elloptott. A veszprémi kir. törvényszék a 80-szor büntetett vádlottat 3 havi fogházra ítélte.

Tudomány. Művészet. Irodalom.

* **Szabad Lyceum.** A Veszprémi Szabad Lyceum legközelebbi előadását f. hó 4 napján este 9 órakor rendezi a Veszprémi Nemzeti Kaszinó nagytermében. Előadó: **Horváth Zoltán** kir. törzsv. bíró. Tárty: „A fiatalok irásbírósága és a társadalom.” Az előadás látogatása díjtalan. Minél számosabb látogatást kér a vezetőség.

* **A Veszprémi Szabad Lyceum időszerű fogalmakat ismertető osztályában** m. hó 27-én **Próder László** rendőrfogalmazó tartott előadást a rendészet, illetőség, bűntények stb. köréből. Bevezetésében lendületes szavakkal fejtette ki társadalmi okok alapján a rendészeti intézmény keletkezésének szükségességét, mialatt röviden vázolta az intézménynek az idők folyamán való fokozatos fejlődését. Majd áttért a rendőrség sokféle hatáskörének a tárgyalására, kezdve a büntettek, kihágások, rendellenességek preventív megakadályozására irányuló intézkedésektől a nyomozásig. Kifejtette a bűnözések és büntetelmények keletkezésének különféle okait, melyek részint társadalmi és gazdaságiak, részint az embereknek rossz milieu-ben keletkezett, vagy velük született gonosz hajlamaira vezethetők vissza. A társadalom t. i. leggyakrabban nem tűri meg a már egyszer bűnözőt s újabb büntetelményekre készíti. A nyomor épp úgy szülője sok lopásnak és gyilkosságnak az átöröklött vagy rossz környezetben szerzett gonoszságokkal együtt. Beszélte a nyomozás különféle módjairól: a fényképezésről, a rendőrkutyákról, az ujjlenyomat, a nyilvántartás s egyéb módjairól a büntügyi nyomozásnak. Végül áttért a prostitúcióra; jelezte azokat az elméleteket, melyek keletkezésére vonatkoznak s bővebben fejtette ki a prostitúció káros hatását mérseklő intézkedéseket. Előadásának minden egyes részét végtelenül érdekes és találó példákkal színezte, melyek nagyon hozzájárultak ahhoz, hogy a különben is érdekes és tanulságos előadás mindvégig leköltötte a szép számú hallgatóság figyelmét. A legközelebbi előadást dr. **Illés Dezső** ügyvéd fogja tartani február 10-én „A bankjegyek kibocsátása s a kamatláb hullámszásának az okai” címen.

* **A Jókai-kör nagy estélye.** Mint az előző években, úgy az idén is pompásan sikerült, kiváló műsorú estélyt rendezett e hó 24-én a pápai Jókai-kör vezetősége. Nem kimélt se anyagi, se erkölcsi áldozatot. Első helyen dr. **Körös Endre** főtitkárral és dr. **Kapossy Lucian** elnökkel, hírneves, elsőrangú művészeket hozatott a fővárosból. Mondhatjuk, hogy az idej egy estélyel elérték azt a sikert, amit az ideig szokásos dupla művészestélyekkel elérni szoktak. A „Griff”-szálloda nagytermét a legelőkelőbb közönség

töltötte meg. A szereplő művészek előadására pedig elmondhatjuk, hogy csak hódolat illeti és nem bírálat. A művészi színvonalon álló estélyről megfelelő rovatban a következőket közöljük:

Az első szereplő *Szmoligovics Erzsébet* zenetanár volt. Chopin „Phantasie impromptu”-ját és Székely „Magyar rapszódia”-ját játszott a ragyogó technikával és gyönyörű színezéssel. Utánna *Gergelyi Erzsébet* operaénekesnő ragadta el a közönséget úgy gyönyörű hangja, valamint nagy énekművészetével. Gounod „Faust” operájából énekelt két áriát és Dienztől egy „Tavaszi dal”-t, Kiss József zenetanár precíz kísérete mellett. A harmadik szám Schubert egy „Trió”-ja volt. *Losonczy Lajosné* (zongorán), *Losonczy Lajos* (hegedűn) és *Losonczy Gyula* (gordonkán) adták elő precíz összjátékkal és remek interpretációval. Negyediknek *Szabo Endre* szép szavazata (Kiss József: „A trombitás”, „A naphoz”) érdemelt ki sürrü tapsokat. Őt ismét *Gergelyi Erzsébet* váltotta fel Hubay, Nosedá és Kurucz három dalával, amelyekkel csak hatványozta már előzőleg elért sikereit. Ismét Kiss József kísérte a nála megszokott szaktudással. Rendkívül szépen adta elő *Losonczy Lajos* a következő számot Wieniavszky „Legend” hegedűversenyét *neje* kíséretével. Az előadás zárószámában pedig Kiss József zenetanár remekelt Sauer „Echo de Wienne” című művének magas művészi nivón álló előadásával. Még *Mérő József* tánc tanár és *Veisz Franciska* mutatták be kitűnő sikerrel a tangót. A közönség lelkesedése az egész előadás alatt fokozott volt. — Előadás után tánc volt kiválóan kivirradt. (m. á.)

* **Képiállás Veszprémben.** Hírül adtuk hogy a múlt vasárnap *Solyosi Márton* fővárosi képerkeskedő kiállítást rendezett Veszprémben, több magyar festőművész képeiből. A kiállított művek között ott láttuk *Bosznay István*, *Boem Ritta*, *Berkes Antal*, *Czener János*, *Dudits Andor*, *Juszkó Béla*, *Iványi Grünwald Béla*, *Edvi-Illes Aladár*, *Kádár Béla*, *Kész-Kovácsi László*, *Markó Ernő*, *Náray Aurél*, *Neogrady Antal*, *Nylasy Sándor*, *Olgyay Ferenc*, *Pallya Celesztin*, *Papp Emil*, *Ronek Árpád*, *Rottmann Mózárt*, *Szász István*, *Ujváry Ignác*, *Vastagh György*, *Vastagh Géza*, *Zorkóczy Gyula*, stb. festők műveit. Amint akkor nem, úgy most sem irunk érdemleges kritikát a kiállított képekről, mert valóvá vált ama kifejezésre juttatott sejtelmünk, hogy a kiállított képek legtöbbször a sablonos vidéki vásárok számára készült tucat munka volt. Egy-két értékesebb művészi alkotás kivételével a megszokott s már divatból kimenni kezdő festőművészeknek is a leggyengébb munkái voltak láthatók. — Am azért nem panaszkodhatik *Solyosi*, aránylag elég festményt sikerült neki eladni.

* **Az „Auróra” képiállítása.** Jövő hó közepén előreláthatólag a veszprémi kereskedelmi kaszinó helyiségében rendezzi az „Auróra” budapesti művészeti egyesület képiállítást. Ennek a kiállításnak jelentősége eltér a rendes vidéki képiállításokétól, mert ez kezdete egy olyan akciónak, melynek célja, hogy áthidalja azon űrt, mely ma a vidéki közönség átlagos ízlése és a modern magyar piktúra értékes eredményei közt található. *Fényes, Ferenczi, Kernstock, Iványi, Rippl-Rónai* stb. azok a magyar festőművészek, akikről a *Kézdi-Kovács* és *Neogrady* képeihez szokott magyar közönség — néha hírnevesek s már a külföld is méltányolta őket — még mindig idegenkedik. Ennek az akciónak tehát az a célja, hogy a művészek megértését elősegítse a modern piktúra iránti ízlés fokozatos fejlesztése által és gyakori időközönként rendezendő kiállításokkal, művészeti előadásokkal pótolja a hiányokat. — A kiállítók névsorát jövő számunkban közöljük.

Egyház. Iskola.

† **Mária-kongregáció.** A veszprémi római kat. főgimnázium február 2-án délután 5 órakor az intézet dísztermében kongregációs ünnepélyt rendez.

Egyletek. Szövetkezetek.

() **Az iparoskör közgyűlése.** A veszprémi iparoskör február hó 2-án alakuló rendes közgyűlést tart.

() **Balaton Szövetség.** A Balaton Szövetség február hó 8-án Budapesten a Magyar Országos Tűzoltó Szövetség tanácstermében rendes közgyűlést tart.

() **A szinpartoló egyesület.** A szinpartoló egyesület szerdán, e hó 28-án közgyűlést tartott dr. Óvári Ferenc elnökle alatt. Helyszűke miatt bővebb referátát csak jövő számunkban adhatunk.

() **Az Almádii-kör közgyűlése.** Az Almádii-kör legközelebb tartotta Budapesten évi közgyűlést dr. Óvári Ferenc elnökle alatt, amelyen a vagyon 7611 koronában lett leltározva; az előző évi számadásokat jóváhagyták, a templom-alapok 3000 koronában, a szobor-alapok 2600 koronában, a f. évi költségvetés 3000 koronában lettek megállapítva. — Szép és kegyeletes cselekedetet is vitt véghez a közgyűlés, midőn elhatározta, hogy a vármegye egykori nagyevű alispánjának, az almádii fürdő megalapítójának, néhai Vég hely Dezsőnek emléket megörökíti. Dr. Bezerédy Viktor szobrára 70 koronát szavaztak meg. Helyettes elnöknek dr. Valton Dezsőt választották meg.

Közgazdaság.

∞ **Mozgalom a lakáspénz emelésért.** Devecser mezővárosban működő állami és lörvényhatósági tisztviselők mozgal-

mat indítottak lakáspénzük emelése, illetőleg Devecsernek a hetedik lakbérosztályból az ötödik esetleg a hatodik lakbérosztályba sorozása ügyében. A mozgalom élén a közhivatalok vezetői állanak s mint tudósítónk jelenti, az ottani tisztviselők nemcsak memofandummal fordulnak a pénzügyminiszterhez, de jogos és méltányos ügyüknek dr. Magyar Károly orsz. képviselő útján küldött- és diszpolgárát, dr. Balogh Jenő igazságügy-minisztert s így remélik célt is érnek. Devecserben a tisztviselők olyan csekély lakpénzt kapnak, mint a járás bármelyik nagyközségében, holott az egyre tartó drágaság mellett, Devecserben még a hatodik lakbérosztály lakáspénz mellett is alig kapni megfelelő uri lakást. Hisszük: a méltányos mozgalom az előkelő pártfogók jóakaratu intervenciója folytán meghozza a kívánt eredményt a tisztviselőknek.

∞ **Uj bankiroda Veszprémben.** Ma, február 1-én Bokrossy Elemér, Bokrossy Viktor jónevű volt fűszerüzlettulajdonos törékű fia „*Bokrossy Elemér bankirodája*” törvényesen bejegyzett cég alatt bankirodat nyitott Veszprémben. Az új iroda üzletkőre kiterjed birtokeladások és vételre, jelzálogkölcsönök közvetítésére, továbbá értékpapírokat ad és vesz, ugyszintén megfelelő biztosítékokra kölcsönt folyósít. Az iroda végül biztosításokkal is fog foglalkozni, amennyiben Bokrossy megkapta a „Hungária All. Biztosító R. T.” főügynökségét. A nevezett biztosító intézet az egyedüli Magyarországon, amely a többi, érdekközösségben álló bizt. intézetektől eltérően, kartellen kívül áll s így módjában van a többi intézetnél olcsóbban dolgozni. A Hungária ugyanis még abban az esetben is átváltja a kötvényt a biztosított felől, ha az más intézetnél huzamosabb időre lekötötte magát s ez esetben is olcsóbb feltételek mellett, amennyiben a szokásos 20 százalék évi tartamu engedményt is a Hungária fizeti vissza a felek helyett. — Reméljük, hogy az új bankirodatulajdonos törékűseit a kívánt siker fogja koronázni.

A Közgazdasági Bank és Takarékpénztár Veszprém

f. évi február 1-től kezdődőleg

állandó betétek után 5% kamatot,

folyószámla betétek után 4 1/2% kamatot

fizet.

Intézetünk fizeti a tőkekamat adót is.

HIRDETME NY.

A VESZPRÉMI TAKARÉKPÉNZTÁR közhírré teszi, hogy állandó betéti kamatlábát 4 1/2% -ra, folyószámla betéti kamatlábát 4% -ra 1914. évi február hó elsejétől kezdődőleg leszállította, s a betétkamatadót továbbra is viseli.

Veszprém, 1914. évi január hó 27-én.

Veszprémi Takarékpénztár igazgatósága.

ELADÓ

a szentkirályszabadjai határban közvetlen a veszprémi határ mellett 8000 □-ól kiterjedést, igen jó minőségű szántóföld és a vöröshégyi hegyen 4500 □-oles szőlőterület.

Érdeklődőknek teljes felvilágosítást nyújt

Dr. Győrffy Zoltán
ügyvéd

Veszprém, Szabadi-u.

KURTZ GYULA

VESZPRÉMBEN és PÁPÁN

Új és használt

zongora, pianino, harmonium
és cimbalom raktára.

Kölesönzések, javítás- és
hangolások helyben és
vidéken is teljesítettek.

Avult hangszerek újakért becséréltek.

Mulatság. Szórakozás.

)(Műkedvelői előadás. A József kir. herceg szanatórium javára 24-én tartották meg a lapunk múlt számában röviden jelzett műkedvelői előadást, a veszprémi Nemzeti Színházban. Az előadás Koller Sándorné urnőnek, a szanatórium-egyesület veszprémi fiókja nemeslelkű elnökének lelkes buzgókodása és józlése folytán lényesen sikerült, s a szanatórium céljaira mintegy 1500—1600 korona hasznal hozott. A közönség pártolása oly nagy méretű volt, hogy este a pénztárnál már nem adhattak ki jegyeket, mert a színház már akkor zsúfolásig megtelt. Az erkölcsi siker sem sokat engedett az anyagainak. A program, 1. számát a „Két süket” című francia bohózatot igen szépen és jól adták elő a szereplők. Különösen Antal Katinka és Incze Kálmán tündek ki. Ifj. dr. Csete Antal és ifj. Reé Jenő is ügyesen mozogtak. A 2. számban Szabó Sándor művészi színvonalon álló hegedűjátékával gyönyörködtette a közönséget, dr. Jánossy József remek zongorakiséréte mellett. 3. Reé Lóránd és Juraszék Mádi élethíven és elegánsan lejtették a japán táncot, a melyet a közönség meg is ismételtetett. 4. Antal Katinka és Ritter Lőrinc nagy készültséggel és technikával adták elő Tell Vilmos nyitányát, úgy, hogy a közönség ráadásul is kívánt. Ezután 5. Békeffy Pál és Wetzl Antal dsíggel táncoltak nagy ügyességgel. 6. Reé László Seefranz Bözsikével olyan elegánsan és diszkrét módon táncolta és ismételte meg a tapsok folytán a Tangót, hogy azt így előadva bizvást szalon táncnak is elfogadhatjuk. 7. dr. Schreiner Károly kupléi többszörösen derültséget váltottak ki a közönségből. — Az előképek („Pezsgő” és „Mauthner diadala”) a kiállítás és a fényes jelmezek által értek el nagy hatást. Az „Ábránd a festékes láda fölött” című életkép, különösen sikerült volt. Mindannyit Petkó

Zsigmond főgimnáziumi tanár rendezte szépen, nagy szakértelemmel. A konferanszié szerepét dr. Schreiner Károly töltötte be nagy buzgalommal. — A „Mauthner diadala” című életkép után az összes szereplők a férfiak és nők népies magyar viseletben csárdást táncoltak, amit a közönség lelkes tapsokkal honorált. Leikes ovációkkal adózott a nemesszívű és lelki uriaszónynak, Koller Sándornénak is, aki a jótékonyág lélekelmél cselekedetét egy élvezetes est nyújtásával kötötte össze. — A közönség minden esetre melegebb volt, mint a terem és az öltözők, amelyek fűtelentül fogadták a szereplőket, a kiknek a játékban táncban megizzadt testük csak úgy párologott az öltözésnél a „fagypontra körüli hőmérséklet”-ben. A nézőközönség még szerencsésebb volt, mert az fölvehette a félkabátját a függöny fölhuzása után a szinpadról beáramló fagyasztó hideg ellen. — Ugy látszik a szinpadtól egyesület, amely a színházat ez estére bérbe adta, abban a téves fölfogásban volt, hogy a tüdőbeteg-szanatóriumokban gyakorolt hideg-edzést neki is kötelessége alkalmazni a szanatórium javára rendezett mulatságon. S így történhetett meg az a sajnálatos baleset, hogy amíg a hideg alkalmazása a szanatóriumokban a legmakacsabb tüdőcsucshurutokat is meggyógyítja, itt alapos influenzák és torokgyulladások szülőjévé lett. No meg abban is volt egy kis tevéde, hogy

amíg a szanatóriumokban az első kellék a fellélen tisztaság, addig e mulatságon a szinpad, páholyok, klozetek és egyéb helyiségek minden piszka szeméjé képviselve volt. Ami, hogy mégsem került a jelenlévők tüdejébe, az pusztán a fagyasztó légáram udvariasságának tulajdonítható, amely — tekintettel arra, hogy 240 koronáért vásárolták meg — előzékenységből nem bolygatta meg a szemetet és nem hordta bele a közönség szájába. — A felülfizetésekéről szóló nyugtázást helyszíne miatt csak legközelebb hozhatjuk.

)(Mulatság. Megírtuk, hogy a devecseri Jótékony Nőegylet piknikjét a vörheny-járvány miatt elhalasztották. Most, hogy a járvány szünetelben van s remélhetőleg néhány nap múlva teljesen megszűnik, meg fogják azt tartani február 21-én az uri kaszinó összes termeiben.

Szerkesztői üzenetek.

Pápai tudósító. A híreket nyugtázzuk. Sz. ü.

Dr. S. J. Devecser. Köszönjük a tudósításokat. Máskor is szívesen látjuk munkálkodását.

Devecseri tudósító. Az expresszt köszönjük és nyugtázzuk.

A LEGTÖBB ELTERJESZETT MOTOROK

BOLINDER MOTOROK

A legújabb fejlesztésű motorok

ÁNYOS IMRE

BUDAPEST, VI. PODMANICZKY-UTCA 17.

Telefon 1276.

Legolcsóbb nyersolajszórakozás!
Feltétlenül járuljon!
Kérjen díjazott találmányait és legyen árnyékos!

Jelöléses árak!
Kedveskedésért felhívjuk!

Őszibaraczkfát,

mindenféle
gyümölcsfa **vadonczot,**
akáczcsemetét,

2 éves
gyökerez **szőlővesszőt**

igen olcsón ad **Unghváry László**

faiskolája Czegléd, Tassák árjegyzékét kéri.